

Φτάσαμε στο καλοκαίρι και αφήσαμε πίσω για μια ακόμα φορά μια επιτυχημένη διοργάνωση του Hamfest, το οποίο έγινε αισίως για 21^η φορά. Ποιος να το περίμενε ότι θα συμβεί αυτό εκείνη την πρώτη φορά στην Άνω Ηλιούπολη, με τον Γιάννη τον SVIHE να καλωσορίζει και να καθοδηγεί τους πρώτους επισκέπτες της Κυριακής (τα Hamfest για αρκετά χρόνια διαρκούσαν μόνο μια ημέρα). Πολλά πράγματα άλλαξαν από εκείνη την πρώτη φορά, αλλά το πνεύμα της διοργάνωσης παρέμεινε το ίδιο, τουλάχιστον ιδεολογικά. Διαθέτεις όσα δεν χρειάζεσαι σε πολύ καλές και προσιτές τιμές, με την επίγνωση ότι αυτό που διαθέτεις “έχει πάνω του” και αρκετά χρόνια λειτουργίας.

Παρόλα αυτά, ορισμένοι από εμάς εξακολουθούν να προσπαθούν να ξεφύγουν από την πραγματικότητα, αφού διαθέτουν παλαιές συσκευές σε τιμές καινούργιων, ίσως εκμεταλλευόμενοι το γεγονός ότι οι αντίκες έχουν υψηλές τιμές λόγω παλαιότητας! Το έχουμε τονίσει πολλές φορές και θα το πω ακόμα μια φορά, δεν είναι δυνατόν να διαθέσεις κάτι, που είναι 20ετίας ή 30ετίας, σε τιμές του σήμερα. Όταν μάλιστα το σήμερα είναι τόσο επιβαρυνμένο από την γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα, είναι σίγουρο ότι δεν θα καταφέρεις να πουλήσεις τίποτα.

Στο περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας μεταξύ των άλλων θα βρείτε μια εκτενή παρουσίαση για το 21^ο Ham Fest, το οποίο ανήκει πλέον στην ιστορία.

Πρόσεξα επίσης, ότι εδώ και αρκετά τεύχη οι μοναδικές σχεδόν δραστηριότητες που εμφανίζονται στο περιοδικό από τους άλλους 54 συνολικά συλλόγους σε όλη την Ελλάδα είναι οι αλλαγές των Διοικητικών τους Συμβουλίων. Μα καλά, δεν υπάρχουν δραστηριότητες άξιες αναφοράς / παρουσίασης από αυτούς; Κάποτε η Σύνταξη του περιοδικού είχε κατηγορηθεί ότι δεν δημοσίευε νέα που έστελναν οι επαρχιακοί σύλλογοι. Τώρα που το βήμα είναι ανοικτό, το μόνο που μπορεί κανείς να συμπεράνει είναι ή ότι πραγματικά “δεν κουνιέται φύλλο” στους τοπικούς επαρχιακούς συλλόγους, ή, αν γίνεται κάτι, οι υπεύθυνοι έχουν “πάρει διαζύγιο” από το χαρτί και το μολύβι (διάβαζε Word κ.λπ. σήμερα).

Είναι πολλές φορές που από αυτή την στήλη έχω μιλήσει για τη συμπεριφορά μας στον αέρα. Ορισμένοι φαίνεται να παραγνωρίζουν ότι κάποιος, κάπου, κάποτε μπορεί να ακούει, με δυσάρεστες επιπτώσεις όχι μόνο για τους ίδιους αλλά και για όλους τους ραδιοερασιτέχνες γενικότερα. Δεν είναι καθόλου σπάνιο να ακούσει κανείς κραυγές, σφυρίγματα και άλλους ποικίλους ήχους (από κλαρίνα μέχρι μπουζούκια ή ότι άλλο όργανο διαθέτει ο καθένας) ως σημεία αναγνώρισης μεταξύ ραδιοερασιτεχνών, αλλά και διακριτικά παραπονημένα στο έπακρο, λες και αν πεις το διακριτικό σου με ακαταλαβίστικο τρόπο, πας κόντρα στο κατεστημένο και αυτό αποτελεί μεγάλο κατόρθωμα!

Ήδη στη Γραμματεία της Ένωσης έχουν κοινοποιηθεί καταγγελίες, οι οποίες έχουν κατατεθεί κυρίως στην E.E.T.T. από Έλληνες και ξένους ραδιοερασιτέχνες, που κατηγορούν συναδέλφους μας για απρεπή και αντιδεοντολογική συμπεριφορά στον αέρα. Τα πρόσφατα κρούσματα αφορούν συναδέλφους από την περιοχή 3 και την περιοχή 4, καθώς επίσης ομάδα συναδέλφων της περιοχής 1, που παρεπιδημούν στο 14.285.

Εγώ και από τη θέση μου αλλά και προσωπικά εφιστώ την προσοχή όλων μας στο να διαφυλάξουμε όλα όσα έχουμε με κόπο διεκδικήσει και κερδίσει, αλλά και όλα εκείνα που εξακολουθούμε να διεκδικούμε. Δεν θα ανεχτούμε ένα μάτσο στενόμυαλους, που θεωρούν τις συχνότητες “μαγαζιά” τους, να τα βάζουν όλα αυτά σε κίνδυνο. Αν θέλουμε να βγάλουμε τα απωθημένα μας για οτιδήποτε, από την πολιτική κατάσταση μέχρι το συνάδελφο που μας έχει μπει στο μάτι, **υπάρχει και το τηλέφωνο**. Η χρήση του “αέρα” για τα παραπάνω δεν αποτελεί κατόρθωμα ή ένδειξη μαγκιάς, αλλά αντίθετα βλακεία “με περικεφαλαία”!

Θα τελειώσω με μια μικρή αναφορά στον Η/Υ που έχει πέσει σαν χιονοστιβάδα στους ραδιοερασιτεχνικούς κύκλους και που δεν είναι άλλος από το *Raspberry Pi*. Ο αριθμός πλέον των ραδιοερασιτεχνικών εφαρμογών του δεν έχει τέλος και τις περισσότερες φορές αποτελεί μια καλή λύση για κάτι το αυτοδύναμο και ολοκληρωμένο, αφού μπορεί και δουλεύει από μακριά, χωρίς περιφερειακά επάνω του. Για όσους ασχολούνται με αυτό, διαβάζω ότι οι καλύτερες SD κάρτες (η κάρτα χρειάζεται ως αποθηκευτικό μέσο για το λειτουργικό, τις εφαρμογές κ.λπ.) είναι “κλάσης 10”. Ρίξτε μια ματιά στο link αυτό και κρατήστε το σαν αναφορά για μελλοντικές προμήθειες: http://elinux.org/RPi_SD_cards. Εμείς από την άλλη θα ψάξουμε για κάποιες καλές εφαρμογές, για να τις παρουσιάσουμε από το “SV NEA” σε σύντομο χρονικό διάστημα.